Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartách

COM(2013) 550 final – 2013/0265 (COD)

návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES

COM(2013) 547 final – 2013/0264 (COD)

(2014/C 170/13)

Zpravodaj: **PAN FARRUGIA**

Dne 8. října 2013 se Evropský parlament a dne 31. října 2013 Rada rozhodly, v souladu s článkem 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartách

COM(2013) 550 final – 2013/0265 (COD)

a

návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES

COM(2013) 547 final – 2013/0264 (COD).

Specializovaná sekce Jednotný trh, výroba a spotřeba, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 13. listopadu 2013.

Na 494. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 10. a 11. prosince 2013 (jednání dne 11. prosince 2013), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 176 hlasy pro, 22 hlasů bylo proti a 12 členů se zdrželo hlasování.

1. **Závěry a doporučení**

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) vítá tyto dvě legislativní iniciativy balíčku Komise týkajícího se plateb, jenž byl zveřejněn dne 24. července 2013: jde o navrhovanou revidovanou směrnici o platebních službách (PSD II) a návrh nařízení o mezibankovních poplatcích.

1.2 EHSV zdůrazňuje, že je naléhavě nutné, aby tyto návrhy prošly svým legislativním postupem a mohly a bojovat s nedostatkem transparentnosti skutečných nákladů plateb kartou a s překážkami pro vstup na trh plateb – včetně vícestranných mezibankovních poplatků. EHSV poznamenává, že platebnímu trhu stále chybí regulační rámec založený na empirických důkazech, který by vyústil v plnou harmonizaci SEPA. Právní rámec navíc musí umožňovat volnou a otevřenou konkurenci prospěšnou pro životní úroveň spotřebitelů a hladké fungování volného trhu. Evropský platební trh se musí rozvíjet tak, aby umožňoval nové platební modely a rozvoj technologií.

1.3 EHSV obecně podporuje limity navrhované Komisí v nařízení o mezibankovních poplatcích, ovšem doporučuje, aby limity pro kreditní i debetní elektronické platby byly nižší, než se v současnosti navrhuje. Debetní systém, který není provozován za použití mezibankovního systému, by Evropě poskytl skutečně nízkonákladovou, jednoduchou a účinnou elektronickou alternativu k hotovosti a otevřel by více příležitostí pro trh elektronického obchodu na národní i přeshraniční úrovni. Systém transakcí uskutečňovaných kreditními kartami, který by byl současně méně nákladný, by byl větším přínosem pro spotřebitele i hospodářství.

1.4 EHSV je rovněž přesvědčen, že tato opatření jsou natolik důležitá, že by při jejich provádění mělo docházet k co nejmenšímu zpoždění. Na úrovni členských států by měly být zavedeny limity pokud možno do šesti měsíců od přijetí nařízení, nejdéle však do jednoho roku.

1.5 EHSV doporučuje nalézt rovněž možnost omezení poplatků ukládaných v rámci třístranného obchodního modelu. V posouzení dopadu uveřejněném spolu s návrhy Komise uvádí, že třístranný model lze vyjmout z navrhovaných limitů, neboť má omezený podíl na trhu a je obecně omezený na podnikatelské využití. Vzhledem k rychlému rozvoji nových obchodních modelů a systémů založených na *cloud computingu* EHSV zcela nesdílí víru Komise v to, že tomu tak bude i nadále.

1.6 EHSV se domnívá, že by platební karty pro komerční klientelu měly být zahrnuty do těchto limitů na stejné úrovni, jako je tomu u spotřebitelských karet. Musí existovat ustanovení, které zabrání tlaku ze strany schémat platebních karet směrem ke komerčnějšímu využívání karet.

1.7 EHSV doporučuje, aby PSD II byla jednoznačnější, co se týče případných poplatků, jež banky účtují poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana za přístup k údajům o spotřebitelských účtech. EHSV soudí, že se Komise domnívá, že by banky neměly tyto poplatky účtovat, a doporučuje toto vyjasnit v textu směrnice.

1.8 Vedle těchto návrhů EHSV zdůrazňuje potřebu plně interoperabilních standardů pro platby napříč všemi trhy v Evropě. Je zapotřebí vyvinout další úsilí o zahrnutí nových technologií a poskytnutí jistoty. Je rovněž nezbytné, aby byli konzultováni všichni relevantní aktéři a aby dodržovali stejné standardy. K tomu bude zapotřebí centralizované evropské vedení a pevné správní struktury.

2. **Poznámky a připomínky**

2.1 V roce 2011 Evropská komise zveřejnila zelenou knihu s názvem „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“ ([1]) a balíček týkající se plateb je výsledkem následné konzultace. EHSV odkazuje na své stanovisko ([2]), v němž upozorňuje, že u pravidel týkajících se vícestranných mezibankovních poplatků a obchodních pravidel souvisejících s platbami kartou je nutná srozumitelnost a jednoznačnost. Tato potřeba rezonovala u mnoha účastníků konzultace. EHSV vítá navrhované nařízení o mezibankovních poplatcích, které bude tyto otázky řešit. Nařízení se bude týkat jak transakcí provedených současnými plastovými kartami, tak zároveň jakýchkoli e-plateb nebo m-plateb používajících stejný obchodní model.

2.2 EHSV poznamenává, že podle údajů ECB činí celkové společenské náklady malých plateb 130 mld. EUR či 1 % HDP a že náklady mezibankovních poplatků představují 10 mld ([3]). Trh retailového bankovnictví, míra jeho rozvoje a splatnost elektronických a karetních plateb se v jednotlivých členských státech výrazně liší. Ve většině Evropy a zvláště v některých členských státech je charakterizován příliš malou konkurencí, což drží ceny na vysoké a inovace na nízké úrovni.

2.3 EHSV konstatuje, že v navrhované legislativě nejsou zahrnuty výběry hotovosti z bankomatů. Menší míra využívání hotovosti může způsobit nárůst elektronických plateb, což bude přínosné pro všechny obchodníky i spotřebitele. ECB a Komise uznávají, že hotovost vykazuje vysoké soukromé náklady a může podporovat stínovou ekonomiku a daňové úniky vzhledem k tomu, že platby v hotovosti charakterizuje velmi nízká míra sledovatelnosti a transparentnosti.

2.4 Používání elektronických plateb přes internet i mobilní telefon rapidně narůstá. Je nezbytně nutné, aby bylo evropské regulační prostředí připraveno zvládnout tyto změny. EHSV upozorňuje na nebezpečí, jehož si všimla i Komise, že by se nedostatky mezibankovního systému a další druhy nákladů neměly nechat „přelít“ do těchto nových mobilních technologií.

([1]) COM(2011) 941 final.

([2]) Úř. věst. C 351, 15.11.2012, s. 52.

([3]) Zpráva ECB „Společenské a soukromé náklady retailových platebních prostředků“, příležitostný dokument 137, září 2012.

2.5 EHSV podporuje navrhovanou směrnici Komise o přístupu k platebním účtům ([4]), která by měla napomoci stimulovat konkurenci v této oblasti. Rovněž je žádoucí, aby tato směrnice poskytovala nutnou transparentnost a informovanost o všech dalších nákladech hrazených spotřebiteli (tyto informace nejsou v současnosti známé) a umožňovala spotřebitelům snáze měnit banku ve snaze o nalezení nákladově nejefektivnějšího řešení. Záměrem je poskytnout každému evropskému občanu právo založit si bankovní účet s určitými minimálními parametry zdarma či za „rozumných" nákladů. Hlavním cílem balíčku týkajícího se plateb v kombinaci s tímto návrhem by mělo být, aby všichni unijní občané měli možnost levně a jednoduše provádět základní elektronické platby po internetu (vnitrostátní i přeshraniční).

2.6 EHSV si dále všímá nedostatku dostupných údajů o skutečných nákladech elektronických plateb a nedostatku transparentnosti v této věci. Aby bylo možné provést kompletní analýzu těchto problémů a určit, kdo ze zúčastněných stran za co platí, bude zapotřebí dalších údajů. Musí se pečlivě předcházet nezamýšleným důsledkům, např. tomu, že snížení poplatků na jedné straně trhu může způsobit zvýšené náklady v jiné oblasti systému.

2.7 EHSV bere na vědomí, že Komise zadala studii ke zjištění dopadu vícestranných mezibankovních poplatků, ve srovnání s hotovostí, na obchodníky, a to pomocí testu neutrality obchodníka ([5]). EHSV se domnívá, že podobné studie o vnímání a postojích spotřebitelů, pokud jde o náklady různých platebních nástrojů, jsou potřebné, jelikož v současné době není k dispozici mnoho empirických údajů. Studie dopadu PSD I a nařízení o přeshraničních platbách, kterou připravila London Economics, některé informace poskytuje ([6]). I nedávná studie ([7]) poukázala na to, že největší vliv na chování spotřebitelů při volbě způsobu platby mělo účtování příplatků. EHSV však poznamenává, že je zapotřebí dalších studií ke zjištění dopadů na chování spotřebitelů, jakmile dojde ke zprůhlednění skutečných nákladů různých platebních modelů.

2.8 Model schématu platebních karet založený na vícestranných mezibankovních poplatcích byl původně určen ke stimulaci využívání karet a uspokojivě fungoval řadu let. Na dnešním nasyceném trhu však zastaral. Stojí v cestě inovacím a konkurenci na úkor evropské ekonomiky jako celku.

2.9 Vícestranné mezibankovní poplatky jsou účtovány bance obchodníka (zúčtovací bance) bankou držitele karty (vydávající bankou) za každou prodejní transakci uskutečněnou platební kartou. Poplatek zúčtovací banka přenáší na maloobchodníka formou odečtu z platby ceny transakce. Mezibankovní poplatky jsou významným zdrojem příjmu vydávajících bank z karet (mezi ostatní patří roční poplatky, úroky z využívání úvěru, poplatky za zpožděné platby, poplatky za převody měn atd.).

2.10 Současnému trhu elektronických plateb v Evropě vévodí karty, jež jsou majetkem pouze dvou hlavních schémat a fungují v rámci modelu vícestranných mezibankovních poplatků. Tento obchodní model mnoha způsoby narušuje hospodářskou soutěž. Konkurence mezi karetními schématy pro klientelu vydávající banky tlačí poplatky nahoru, zatímco konkurence u klientely držitelů karet generuje nové produkty s vyššími přídavnými bezplatnými benefity. Proto je nezbytné zvýšit konkurenci mezi poskytovateli platebních služeb.

2.11 V roce 2007 dospěla Komise k rozhodnutí, že model vícestranných mezibankovních poplatků společnosti MasterCard je dohodou narušující hospodářskou soutěž, která odporuje odstavci 101 Smlouvy o EU. MasterCard se proti tomuto rozhodnutí odvolala, ale v květnu 2012 Tribunál EU plně podpořil rozhodnutí Komise a potvrdil, že model vícestranných mezibankovních poplatků uplatňovaný společností MasterCard narušuje hospodářskou soutěž a není nutný pro řádné fungování sytému karet. MasterCard se proti tomuto rozsudku odvolala.

2.12 Nařízení o mezibankovních poplatcích navrhuje tyto otázky řešit stanovením limitů mezibankovních poplatků na určitých úrovních pro určité druhy karet. Limity se mají ukládat po konkrétních časových lhůtách. Jeho cílem je rovněž řešit a odstranit některá smluvní pravidla, která zavazovala uživatele karetních systémů a která dle některých argumentů mají svým dopadem protisoutěžní charakter.

([4]) COM(2013) 266 final, stanovisko EHSV Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 40.

([5]) Studii týkající se nákladů akceptace platebních prostředků Komise zadala k vypracování společnosti Deloitte.

([6]) Viz studii o dopadu směrnice 2007/64/ES a o uplatňování nařízení (ES) č. 924/2009 http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/framework/130724_study-impact-psd_en.pdf.

([7]) Elke Himmelsbach a Nico Siegel z TNS, Německo, „Skryté poplatky za platby kartou: změní transparentnost chování spotřebitelů?"

2.13 Nařízení pouze navrhuje stanovit limity karetních transakcí v rámci čtyřstranných systémů, jež spotřebitelé hojně využívají; limity se nebudou týkat karet pro komerční klientelu či třístranných karetních systémů (např. Amex, Diners). Avšak pokud třístranné systémy vydávají či přijímají karetní transakce prostřednictvím banky mající licenci – tak, jak to provádí AMEX v některých členských státech – jsou považovány za čtyřstranné systémy.

2.14 Navrhované limity by se uplatňovaly pouze na transakce uskutečňované spotřebitelskými kartami a byly by stanoveny na 0,2 % u debetních a 0,3 % u kreditních karet. EHSV nemá k dispozici žádná konečná data, z nichž výše těchto limitů vychází. Jde o stejnou výši jako u limitů přijatých podle závazků předložených společností MasterCard v roce 2009 po podání žaloby pro nekalou soutěž. V roce 2010 se společnost Visa Europe také zavázala k limitům ve výši 0,2 % u debetních karet. Visa Europe posléze rovněž navrhla zavázat se k limitům ve výši 0,3 % u kreditních karet.

2.15 Výše limitů tedy odráží soutěžní závazky přijaté Komisí na základě testu neutrality obchodníka. EHSV však poznamenává, že Komise ještě musí dokončit studii výše uvedenou v odstavci 2.7. Číselné údaje původně pocházely přímo od samotných karetních schémat za použití údajů poskytnutých řadou centrálních bank. ([8]) EHSV zdůrazňuje, že by v navrhovaném předpisu měly být zavedeny veškeré nezbytné záruky zajišťující, že přímé náklady, jež mohou banky pro spotřebitele vytvářet (např. provize, poplatky za vedení účtu, za karty), nebudou navyšovány s cílem obcházet snižování vícestranných mezibankovních poplatků.

2.16 V důvodové zprávě k nařízení se uvádí, že v současné době se v osmi členských státech účtují jen velmi nízké nebo dokonce žádné mezibankovní poplatky za transakce uskutečněné debetní kartou, aniž by to mělo pozorovatelné negativní dopady na vydávání a používání karet. Posouzení dopadu Komise rovněž poskytuje zásadní oporu pro názor, že by spotřebitelské debetní karty neměly obnášet žádné mezibankovní poplatky ([9]). EHSV tvrdí, že by měla být provedena podrobnější analýza ke zjištění skutečných nákladů vícestranných mezibankovních poplatků pro spotřebitele v podobě účtování příplatků či přímého zvýšení ceny.

2.17 EHSV je toho názoru, že by mělo dojít k důkladnějšímu zvážení výše limitů navrhovaných v nařízení o mezibankovních poplatcích. Trh debetních karet je ve většině členských států v Evropě vysoce rozvinutý a není nutné využívání těchto karet stimulovat prostřednictvím marketingu financovaného z mezibankovních poplatků. Nižší mezibankovní poplatky by vedle toho přinesly vyšší míru přijímání karet, díky tomu vyšší míru využívání karet, takže banky by neutrpěly téměř žádný, či vůbec žádný výpadek příjmů.

2.18 EHSV navrhuje upravit stávající návrh tak, aby u debetních karet nestanovoval žádné mezibankovní poplatky s tím, že za základ by si vzal nejúčinnější současné vnitrostátní systémy. Spolu s tím by se měla přezkoumat výše kreditního limitu stanovená na 0,3 % tak, aby byla stanovena na nižší úrovni odpovídající nižší úrovni debetu. Mělo by dojít k přezkumu těchto opatření a posouzení jejich dopadu na podniky a spotřebitele.

2.19 Nařízení o mezibankovních poplatcích zavádí limity ve dvou fázích: přeshraniční transakce budou podléhat limitům dva měsíce po vstupu v platnost a domácí transakce dva roky po vstupu v platnost. EHSV se táže, zda je u domácích vícestranných mezibankovních poplatků zapotřebí tak dlouhé přechodné období. Většina plateb se provádí lokálně a trh přeshraničních plateb je ve srovnání s tím velmi malý. Právě na domácím trhu je výše mezibankovních poplatků tou největší zátěží pro obchodníky, a v důsledku toho i pro spotřebitele. Takto dlouhé přechodné období pro domácí trh by mohlo vážně zdržet skutečné přínosy tohoto nařízení.

2.20 EHSV rovněž vítá změny pravidel pro přeshraniční akvizici, ale trvá na tom, že by neměly mít za následek vytvoření nových bariér mezi velkými a malými obchodníky. Návrh umožňuje přeshraniční akvizici na spotřebitelské karty za limitovanou sazbu od vstupu v platnost. Pokud nedojde k co nejrychlejšímu provedení (jak se navrhuje v odstavci 1.4 výše), mohlo by to znamenat, že z limitů by mohli okamžitě těžit pouze velcí maloobchodníci přesunutím svých akvizičních provozů do přeshraniční sféry, zatímco provozy MSP, které tuto možnost nemají, by nadále musely platit vysoké domácí sazby. Nelze se domnívat, že by domácí banky dobrovolně snížily sazby, aby neutralizovaly přesun obchodu směrem k přeshraničním zúčtovacím subjektům. Rovněž se domníváme, že by se komerční karty měly zahrnout do pravidel pro přeshraniční akvizici stanovením, že uplatňován by měl být mezibankovní poplatek té země, v níž zúčtovací subjekt vykonává svoji činnost.

([8]) Viz zpráva Evropské komise MEMO 13/719, 24. července 2013.

([9]) Na straně 193 uvádí: „Možnost zrušení mezibankovních poplatků u debetních karet, což by mělo potenciálně vyšší přínos pro obchodníky i spotřebitele, si zasluhuje další analýzu. Tím se má dojít k ujištění, že vyspělost trhů v EHP, zejména pokud jde o vydávání a používání debetních karet, je taková, že není třeba účtovat mezibankovní poplatky za účelem stimulace plateb pomocí debetních karet. Měl by tudíž být proveden přezkum v tomto smyslu, a to ihned po uskutečnění legislativních opatření v oblasti mezibankovních poplatků.“

2.21 EHSV podporuje odstranění pravidel týkajících se přijímání karet všech typů. Pokud nebudou platební karty pro komerční klientelu zahrnuty do limitů, obchodníci by je mohli odmítat. Mohli by rovněž podle návrhu PSD II být schopni účtovat příplatky k platebním kartám pro komerční klientelu. To by umožnilo obchodníkům odklánět spotřebitele od karet s vyššími poplatky.

2.22 EHSV však není vůbec jasné, zda je vyloučení třístranných systémů z nařízení správnou možností, a není argumentací Komise přesvědčen, že se tyto karty budou i nadále zaměřovat na bohaté spotřebitele ([10]). Může vzniknout riziko, že banky budou usilovat o odklon svých klientů do třístranných systémů či k používání platebních karet pro komerční klientelu, které nespadají pod toto nařízení.

2.23 EHSV rovněž poznamenává, že nejsou jasná pravidla ohledně toho, kdy by se platební karty pro komerční klientelu měly a kdy se musí vystavovat. V mnoha členských státech se všem podnikům vedeným jednotlivcem, který vykonává činnost vlastním jménem, automaticky vydává karta pro komerční klientelu, pokud si otevřou bankovní účet. Není nám jasné, jak se tato pravidla stanovují a zda mohou malé podniky požadovat jinou kartu než pro komerční klientelu. Vedle toho mnoho podniků vydává svým zaměstnancům tzv. *business cards*, které lze rovněž použít pro jiné než obchodní účely.

2.24 EHSV vítá pravidla týkající se volby použité platební aplikace na terminálu. Nařízení specifikuje, že pokud jsou v jednom zařízení či kartě obsaženy dvě či více značek platebních systémů, nemůže banka do vystavené karty zabudovat výchozí volbu – tu musí provést v místě prodeje až spotřebitel. To dává spotřebiteli další svobodu zvolit nejlepší platební metodu pro svůj ekonomický profil. Nařízení rovněž odstraňuje pravidlo zákazu diskriminace, a tím uvolňuje informaci o vícestranných mezibankovních poplatcích, jež obchodníci platí, kterou tito obchodníci mohou a kterou nemohou poskytovat.

2.25 Cílem nařízení je zabránit nárůstu poplatků za účast v daném systému, aby bylo možné kompenzovat snížení vícestranných mezibankovních poplatků prostřednictvím článku 5, který pokládá za mezibankovní poplatek každou čistou náhradu, již vydávající banka obdrží od schématu platebních karet, co se týká platebních transakcí či souvisejících činností. Není však jasné, zda nařízení věnuje dostatečnou pozornost výši poplatků, jež obchodníkům účtují jejich vlastní akceptující banky a které mohou být velmi vysoké, zejména pro malé podniky s malou vyjednávací silou.

2.26 EHSV vítá ustanovení, které odděluje schéma platebních karet od jakéhokoli zpracovatelského subjektu. To zabrání slučování služeb karetních systémů a zpracovatelských služeb do jednoho balíku smluvní nabídky, a obchodníci si tudíž budou moci svobodně vybrat možnost zpracování. Tím se zvýší konkurence a bude umožněn vstup nových subjektů na trh, což přinese snížení cen.

2.27 Pokud jde o PSD II, EHSV vítá, že tímto dojde k otevření trhu. Dojde k harmonizaci právních norem a odstranění rozdílů mezi jednotlivými státy, které jsou výsledkem dobrovolného charakteru některých platných ustanovení PSD. Dojde k vytvoření právní jistoty co do postavení nových platebních modelů tím, že budou všechny začleněny do stejného regulačního režimu. Tím se vytvoří větší konkurence mezi poskytovateli, umožní se vstup nových subjektů na trh a napomůže ke zvýšení efektivnosti a snížení nákladů. Tímto rovněž dojde k podpoře rozvoje nových platebních modelů pro oblast elektronického obchodu. Přinese to zároveň bezpečnost, transparentnost a dostatečné informace pro uživatele platebních služeb.

2.28 PSD II zároveň do své regulační působnosti zahrne poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana a změní definici platebních služeb tak, aby se staly technologicky neutrální, a tím se podpořil rozvoj nových technologií. Vedle toho se otevře prostor pro nové platební modely tím, že poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana bude poskytnut přístup k údajům o spotřebitelských účtech. Tito poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana budou moci kontrolovat, zda spotřebitel hodlající provést elektronickou platbu má dostatečné prostředky na svém účtu, a převádět oprávnění k provedení platby od tohoto spotřebitele na jeho vlastní banku. Spotřebitelům se dávají záruky, že těmto poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana k tomu poskytli informovaný souhlas.

2.29 Jedním prvkem, o němž však PSD II mlčí, je to, zda bude banka moci poskytovateli platebních služeb jednajícímu jako třetí strana (a tím spotřebiteli) účtovat poplatek za provedení této služby. Pokud by se takové poplatky měly rozšiřovat a být vysoké, pravděpodobně by to zničilo veškerý přínos pro tento obchodní model. Z toho důvodu vyzýváme regulátory, aby stanovili, že by se takové služby měly provádět zdarma, neboli v rámci běžných služeb poskytovaných podle smlouvy o vedení účtu.

([10]) Viz zpráva Evropské komise MEMO 13/719, 24. července 2013.

2.30 Pokud jde o zúčtování a vzájemné vypořádání, PSD II přinese některé změny. Podle směrnice o neodvolatelnosti zúčtování se platební instituce nesmí přímo podílet na mechanismech zúčtování a vypořádání. K těmto mechanismům musí přistupovat nepřímo prostřednictvím velkých bank. PSD II tuto situace příliš radikálně nezmění: paušální, přímý přístup platebních institucí k systémům zúčtování a vypořádání se nezavádí. Podle PSD II musí být pravidla nepřímého přístupu stejná pro všechny druhy platebních institucí (v rámci nutnosti zabezpečení proti vypořádacímu riziku).

2.31 Dalším podnětem k úvaze je potřeba systému zúčtování a vypořádání v reálném či téměř reálném čase v Evropě. Některé jurisdikce takový systém již mají a další se touto problematikou zabývají. Federální rezervní banka (USA) k tomuto tématu vydala v září letošního roku konzultační dokument. Regulátoři by měli uvážit, zda prosazovat posun k procesům zúčtování a vypořádání probíhajícím v reálném čase prostřednictvím nějaké budoucí regulační iniciativy.

2.32 EHSV doufá, že výsledkem PSD II bude vstup nových subjektů na trh platebních služeb, které nabídnou platební řešení pomocí systémů bezhotovostních úhrad SEPA a přímého inkasa SEPA. Takové inovativní platební produkty by značně snížily náklady plateb v elektronickém obchodu a otevřely je širšímu trhu. Lze se domnívat, že by to mohlo být i bezpečnější, neboť by se předávaly mnohem méně citlivé údaje. Elektronické platby kartou vyžadují zadání velmi citlivých údajů, a existuje proto u nich vysoké riziko podvodu. Současné metody zabezpečení (3-D secure atd.) se snaží toto riziko překonat, ale jsou těžkopádné a nedostatečné.

V Bruselu dne 11. prosince 2013

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Henri MALOSSE

PŘÍLOHA

ke stanovisku Evropského hospodářského a sociálního výboru

Následující pozměňovací návrh byly v diskusi zamítnuty, získaly však nejméně čtvrtinu odevzdaných hlasů (čl. 54 odst. 3 jednacího řádu):

Odstavec 2.18

Změnit

„2.18 *EHSV navrhuje upravit stávající návrh tak, aby byl stanoven systém u debetních karet ~~nestanovoval žádné mezibankovní poplatky s tím,~~ založený na ~~že za základ by si vzal~~ nejúčinnějších současných vnitrostátních systémech~~y~~. Spolu s tím by se měla přezkoumat výše kreditního limitu stanovená na 0,3 % tak, aby byla stanovena na odpovídající ~~nižší~~ úrovni~~odpovídající nižší úrovni debetu~~. Mělo by dojít k přezkumu těchto opatření a posouzení jejich dopadu na podniky a spotřebitele.*“

Výsledek hlasování

Pro:	49
Proti:	108
Hlasování se zdrželo:	20

Odstavec 2.19

Změnit

„2.19 *Nařízení o mezibankovních poplatcích zavádí limity ve dvou fázích: přeshraniční transakce budou podléhat limitům dva měsíce po vstupu v platnost a domácí transakce dva roky po vstupu v platnost. EHSV vyzývá Komisi, aby před zahájením druhé fáze pečlivě zanalyzovala dopad tohoto prvního opatření na zúčastněné strany (spotřebitele, zaměstnavatele a zaměstnance tohoto platebního systému atd.) ~~se táže, zda je u domácích vícestranných mezibankovních poplatků zapotřebí tak dlouhé přechodné období. Většina plateb se provádí lokálně a trh přeshraničních plateb je ve srovnání s tím velmi malý. Právě na domácím trhu je výše mezibankovních poplatků tou největší zátěží pro obchodníky, a v důsledku toho i pro spotřebitele. Takto dlouhé přechodné období pro domácí trh by mohlo vážně zdržet skutečné přínosy tohoto nařízení.~~*“

Výsledek hlasování

Pro:	48
Proti:	121
Hlasování se zdrželo:	22